

СЕКРЕТ КЕРІВНИЦТВА

ЗМІСТ

I. ЧИМ НЕ є КЕРІВНИЦТВО — П'ЯТЬ МОМЕНТІВ

- A. Статура
- B. Вигляд
- C. Розумові здібності
- D. Темперамент
- D. Навички

II. ЧИМ є КЕРІВНИЦТВО

III. ВЕЛИЧ ПОЧИНАЄТЬСЯ СЛУЖІННЯМ

IV. ВЕЛИЧ — У ПОКІРНОМУ ВИКОНАННІ НАКАЗІВ

V. ЛАГІДНОСТІ МОЖНА ВЧИТИСЯ НА ПРАКТИЦІ

- A. Ставлення
- B. Вибачення
- C. Слова
- D. Тон голосу
- D. Рухи та жести

ПІДСУМОК

ПРАКТИЧНЕ ЗАВДАННЯ

ВСТУП

У чому насправді полягає секрет керівництва? Більшості людей хотілося б керувати так або інакше. Керівництво приносить певні привілеї. Воно дає певне задоволення. Воно дозволяє відчути більшу плідність своєї праці. Тому-то чимало людей намагається зробитися керівниками. Але я хотів би навести п'ять пунктів, які вказують, чим керівництво не є.

I. ЧИМ НЕ є КЕРІВНИЦТВО — П'ЯТЬ МОМЕНТІВ

Керівництво — це не...

A. Статура

Цар Саул був найвищим чоловіком в Ізраїлі. Але це не зробило його хорошим керівником. Бррати Давида мали гарну зовнішність. Будь-яка дівчина бажала б вийти заміж за одного з таких справжніх красенів, але Бог сказав: «Не вони».

Б. Вигляд

Так думав Самуїл. «Погляньте на нього. Це точно той, кого вибрали Богом». Але Бог каже: «Не дивиться Бог на особу людини!» (Галатів 2:6). «Бо Бог бачить не те, що бачить людина: чоловік бо дивиться на лиці, а Господь дивиться на серці» (1 Самуїлова 16:7). Можливо, він молодий. Можливо, високий. Можливо, у нього кучеряве волосся, можливо, він не носить окулярів — цей, напевно, буде хорошим керівником. Але це не критерій. Ісус сказав народові: «Не судіть за обличчям, але суд справедливий чиніть» (Івана 7:24).

В. Розумові здібності

Часто трапляється так, що у групі навчається дуже розумна людина, яку інші учасники групи вирішують обрати керівником. Я бачив таке в одній церкві при виборі керівництва. Я проводив там біблійні курси, а мені постійно казали: «Ну так, але він ідеально для цього підходить». І це була правда. Чоловік, про якого всі казали, був дуже розумним, він змінив матеріал краще за всіх інших учасників групи, але у нього не було необхідних дарів для керівництва.

Г. Темперамент

На телебаченні є багато різних розважальних програм. Наприклад, там, де крутять барабан, куди приходять різні люди, всі такі особливі, всі такі гарні. Вони знають, як правильно потиснути руку. Вони знають, як гарно піднести та поцілувати руку дами. Вони знають, коли посміхнутися і як влучно пожартувати. І з такими людьми так приємно, так цікаво. Вони такі дружні, у їхньому товаристві так зручно. Але усе це не є секретом керівництва.

Д. Навички

Він і це вміє, і те йому зовсім не важко. Він розумний, він це раніше вже робив. Але усе це не є рисами, які дають підстави стати керівником.

ІІ. ЧИМ є КЕРІВНИЦТВО

Я хотів би розповісти, чим є керівництво. Це ставлення серця, внутрішня позиція. Позиція лагідності. Ми бачимо слова, записані в Матвія 16:24: «Промовив тоді Ісус учням Своїм: Коли хоче хти віслід за Мною, хай зречеться самого себе, і хай візьме свого хреста, та й іде віслід за Мною». Це зречення самого себе. Це відмова від думки: «А чи можу я собі це дозволити? Чи буду я отримувати добру зарплату? Чи подякує мені за це старший обласний пресвітер?» Керівництво — це просто йти у світ і щось робити для Ісуса.

Це лагідність, а не егоїстична пихатість. Це загублене власне життя заради Ісуса. Я міг би собі сказати, що в Америці в мене був кращий одяг, машина, взагалі, жилося легше. Але я приїхав у цей куточек світу не по легке життя, не по гарні речі. Проте, переїхавши сюди, я знайшов чудових людей, таких як В'ячеслав, Ігор, Павло, Веніамін, і багато інших. Я дуже радий, що я тут. Одна з найяскравіших частин моого життя — це перебування тут, знайомство з цими людьми, можливість працювати з ними та постійне зауваження чудових справ, які здійснюються для Господа Ісуса Христа.

ІІІ. ВЕЛИЧ ПОЧИНАЄТЬСЯ СЛУЖІННЯМ

Філіп'ян 2:5: «Нехай у вас будуть ті самі думки, що й у Христі Ісусі!» Ваші думки мають бути такі самі, які були в Ісуса. Якими були Його думки, яким було Його ставлення? «Він, бувши в Божій подобі, не вважав за захват бути Богові рівним, але Він умалив Самого Себе, прийнявши вигляд раба, ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина» (Філіп'ян 2:6–7). Він не сказав: «Ха! Я ж Бог. Краще хай хтось

інший замість мене йде у світ на Різдво». Він не захопив Свою владу. Він не став перед Пилатом і не сказав: «Пilate, послухай, ти навіть гадки не маєш, про що ти зараз говориш. У тебе немає ніякої влади». Коли Він пішов на хрест, Він сказав: «Я власне життя віддаю, щоб ізнову прийняти його. *Nixto в Мене його не бере, але Я Сам від Себе кладу його*» (Івана 10:17–18).

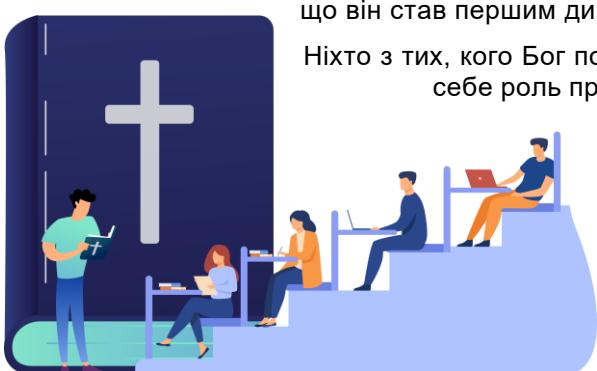
Тепер подивімось на Філіп'ян 2:9–10: «*Тому й Бог повищив Його, та дав Йому Ім'я, що вище над кожне ім'я, щоб перед Ісусовим Ім'ям вклонялося кожне коліно небесних, і земних, і підземних*.» Оскільки Він був готовий понизити Себе, Бог Його повищив. Чи бажаєте ви підвищення? Тоді треба стати нижчим за інших. Після цієї конференції вам треба приїхати додому, не шуміти, змазати ланцюг на своєму велосипеді, сісти й поїхати у сусіднє село і почати там проводити вивчення Біблії. Так, я знаю, що холодно — а треба.

У минулому, коли я хотів учитися, мені доводилося у лютий мороз ходити на навчання за кілька кілометрів засніженою дорогою. У звичайних туфлях, бо я не мав черевиків. І у плащі, бо зимового пальта я теж не мав. Я щотижня вивчав щось нове, готувався до уроку, і Бог почав мене благословляти. Вивищувати людину має Бог, інакше це не істинна височінь. Якщо вас звеличив не Бог, то велич ваша не правдива.

Керівництво — це побічний продукт. Щоб вести за собою, треба служити. Коли Ярослав, переїхав до Києва, перші три місяці ми проводили зустрічі о п'ятій годині ранку в офісі Нового життя. Більшість із вас тоді не могли розібрати, що це — ще ніч чи вже ранок, і що взагалі діється. Надворі темно, очі неможливо розтулити. Але Ярослав завжди був на місці, служив у всьому, що мені було потрібно, і Бог підніс його, що він став першим директором служіння Нове життя для церков-Україна.

Ніхто з тих, кого Бог поставив керувати, сам цього не вибирал. Мойсей не вибрав для себе роль провідника. Давид не вибрав собі роль царя. Петро не вибрав для себе апостольство. Жоден з тих, кого Бог поставив керівником, не вибирал цього сам.

Якщо ви не здатні служити тим, хто над вами, то не зможете служити тим, хто буде ввірений вашому керівництву. Ви маєте навчитися не лише приймати та виконувати вказівки, але й додігнати тим, хто стоїть над вами. Коли ви навчитеся додігнати тим, хто над вами, коли навчитеся робити для них більше, ніж вимагається, турбуватися про те, щоб здійснювалося задумане ними, тоді з'явиться готовність справді керувати, готовність служити підлеглим.

IV. ВЕЛИЧ — У ПОКІРНОМУ ВИКОНАННІ НАКАЗІВ

Велич розвивається, коли людина служить. Коли ви служите, Бог вас благословляє. Зробите щось одне добре, щось інше вийде успішним. Бог не дає покликання тим людям, які сидять собі на стільці й думають: «От якби ж то мене Бог покликав! Мені так би хотілося щось робити для Ісуса. Цікаво, чого Він від мене забажає?» Гедеон працював у чавилі. Мойсей пас вівці. А Йосип, коли сидів у в'язниці, думав собі: «Нічого робити я навіть і не збираюся. Мені все одно звідси ніколи не вийти!» Ні, ми зовсім не таке читаємо про Йосипа!

Коли Йосип перебував у в'язниці, він добровільно зголосився служити й не отримував за це ніякої платні. Він, можливо, підійшов до начальника в'язниці і запитав: «Чи можу я тут чимось допомогти?» А начальник, напевно, на це відповів: «Так, йди-но вимий скрізь підлогу!» А Йосип: «Добре, пішов мити!» І тоді начальник зняв з нього один ланцюг, потім зняв інший. Уже кайдани знято, він вже міг рухатися, а не сидіти у своїй камері. Він уже мав якусь свободу. Свободу помити підлогу, але це краще, ніж сидіти в камері. Бог почав підносити Йосипа, коли той почав служити. Петро зі своїм братом трудилися у своїх човнах, коли Ісус звернувся до них: «Ідіть за Мною».

Бачимо, що велич зростає завдяки служінню. Ви маєте починати з проведення малої групи, з опікування невеликою групою людей. Це початок християнського служіння. Коли мені було 15 років, я починав проводити уроки в недільній школі. І так воно буде й у вашому житті. Якщо ви добре служитимете групі, яка у вас буде, Бог дасть вам нові можливості. Прийде призначений Богом час, і ви станете таким керівником, яким Бог вас бажає бачити.

V. ЛАГІДНОСТІ МОЖНА ВЧИТИСЯ НА ПРАКТИЦІ

У Матвія 20:26 Ісус говорить про невіруючих і про те, як тим, хто має владу, подобається панувати над підлеглими. У Матвія 20:26 сказано: «*Не так буде між вами, але хто великим із вас хоче бути, хай буде слугою він вам*». Лагідність — це протилежність гордості. Коли ви відчуваєте, що задоволені собою, задоволені своїми успіхами, тоді якраз час почати щось робити для когось іншого.

A. Ставлення

Вам потрібно навчитися так служити іншим людям у своїй церкві, щоб у вас не було думки про себе. Наприклад, їхати на служіння без думки: «Невже дійсно треба так далеко їздити?» Мені згадується один чоловік, який навчався, а потім сам став проводити групу, і йому доводилося їздити так далеко, що після заняття він мав залишатися ночувати. Через три роки він допомагав в організації служіння учнівства Нове життя для церков у своїй області. Згодом він був рукопокладений на служіння у церкві, де було 350 членів. Через рік він організував нову церкву, в якій було 150 членів. У той самий рік він почав роботу з організації ще однієї нової церкви — там було лише п'ятеро. Він казав мені: «Знаєте, пане Байбле, восени, якщо Бог дастъ, я організує ще дві нові церкви». У цього чоловіка в серці є настроєність на служіння людям. Він весь час — і вдень, і вночі — йде допомагати людям.

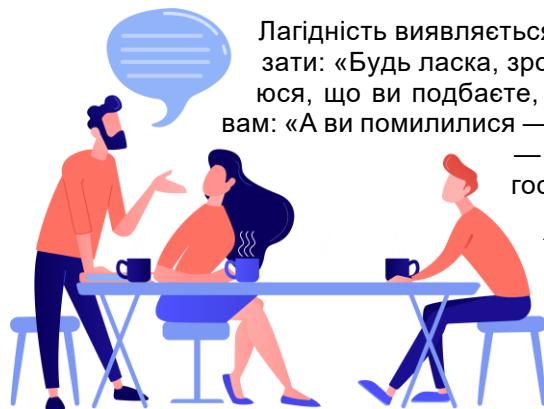

B. Вибачення

Нерідко люди, коли не зроблять того, що мали б, відразу починають придумувати всілякі виправдання: «У нас не було часу. Ми не зрозуміли ваших вказівок. Було важко». Ми знаходимо виправдання. Найважчі слова у світі — це слова: «Прошу прощення. Простіть мені, будь ласка». Ви ніколи не зможете вести за собою інших, доки не вивчите цих слів. Ніколи! Не у Божому ділі — це точно! Часто просить прощення. Люди мають знати, що ви звичайна грізна людина, яка має якісь погані звички.

C. Словесні практики

Лагідність виявляється у словах. «Я хочу, щоб це було зроблено! Зрозуміло?» А можна сказати: «Будь ласка, зробіть це». А можна й так: «Ви знаєте, що це дуже важливо, і я сподіваюся, що ви подбаєте, щоб це було зроблено». Чи, наприклад, сталася у вас помилка, а я вам: «А ви помилилися — знову». Розумієте, одне лише слово. Якби я сказав: «А ви помилися», — було б нормальним. А як додати «знову», то відразу сказане звучить гостро і ранить, немов ніж.

Як ви поводитеся зі своєю дружиною? Ви повертаєтесь в неділю додому, а вона три дні, поки вас не було, намагалася дати раду дітям і геть вибилася з сил. Вона змучена, і тут в неї підгоряє вечірня. А ви їй на це: «Ну от завжди в тебе так». Вам таке хто-небудь казав? Приємно було?

У нас є кілька дуже простих словосполучень, малесенських таких слів, які роблять нас звичайними людьми. А якщо ви хочете піднятися до рівня керівника, то вам обов'язково треба змінити свою лексику. Ви ніколи не станете Божим мужем, якщо не зміните своєї лексики. Ви ніколи не станете такою жінкою, якою Бог бажав би вас бачити, якщо не навчитеся нових слів, нових висловів та нового позитивного ставлення до життя.

Г. Тон голосу

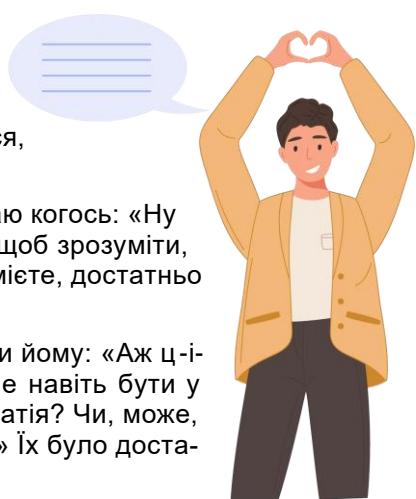
Ви можете сказати: «Ти чудова дружина», — але все залежить від того, як це сказати. Коли ви незадоволені кимось, ви кажете: «Це Ви Т-А-К-Е зробили?» або «Це В-И таке заробили?» Через такі дрібнички стає зрозумілим ваше справжнє ставлення до ситуації.

Уявімо, ви маєте розпочати заняття з вивчення курсу і звертаєтесь до групи: «Будемо п-о-ч-и-н-а-ти?» — але бачите, що кілька дівчат гигочуть між собою та поправляють зачіски. Ви знову запитуєте: «Б-у-д-е-м-о починати?» Слова ті ж самі, але інтонація передає зовсім різне ставлення. Спершу ви просто сказали групі: «Почнімо заняття». А за другим разом ви сказали: «Уже точно пора починати». А за третім разом: «Скільки ви будете ще возитися, перш ніж ми почнемо?»

От уявіть собі, що минулого року відбувалися певні події, а потім я питаю когось: «Ну як все пройшло?» Мені на це: «Нормально». Одного слова достатньо, щоб зрозуміти, що мені хотіли сказати. «Вам сподобався курс?» «Та непоганий». Розумієте, достатньо лише кількох слів, щоб зашкодити стосункам.

Скажімо, ваш товариш захотів разом із вами щось увечері зробити, а ви йому: «Аж ц-і-л-и-й вечір?» Усе — ви щойно зіпсували весь вечір. Він тепер не хоче навіть бути у вашому товаристві. Усьому кінець. Хіба тому, що між вами зникла симпатія? Чи, може, через важку суперечку? НІ! Лише через три слова: «Аж ц-і-л-и-й вечір?» Їх було достатньо, щоб цей вечір зіпсувати. І завдати шкоди стосункам.

«Лагідна відповідь гнів відвертає» (Приповісті 15:1).

Д. Рухи та жести

Наприклад, ви мені щось кажете, а у мене на обличчі з'являється негативний або неприємний вираз. Або ви намагаетесь мені щось пояснити — розповідаєте мені, що у вас на групі була невеличка проблема, — а у мене брови здіймаються догори, рот розкривається, і ви без слів розумієте: «Hi! Справді? Та невже? Ви мене шокували!» Ви відразу знаєте: «Ого, пан Байлбл цього не чекав. Краще прикусити язика і трохи помовчати. Він чекав, що я йому розповім щось приємне. Наступного разу розповідатиму лише про приємне».

Або є у вас група людей, яких ви навчаєте, і з цієї групи підходить до вас одна з дівчат і каже: «Я мушу вам щось розповісти і прошу помолитися за мене. Таке сталося... Минулого тижня я переспала з хлопцем». А у вас на обличчі миттю з'явився шок і жах — все, молитися вже не треба. Уся та довіра вилетіла у вікно.

Ви повинні контролювати свої емоції та не виказувати неприємних вражень рухами чи діями. Лише тоді ви зможете підійти до неї і сказати: «Дякую, що ви довірилися мені. Я це вважаю за величезну честь. У моєму житті теж було повно гріха, хай і не зовсім такого, але я хотів би помолитися разом з вами». У Біблії сказано: «Найперше майте щиру любов один до одного, бо любов покриває багато гріхів» (1 Петра 4:8).

Дівчина прийшла до вас, тому що вирішила вам довіритися. Вона не змогла розповісти про це матері чи батьку. Не змогла розповісти своєму пасторові. Вона прийшла до вас! Це величезна честь і величезний привілей. І якщо ви приймете її зі смиренням, то зможете стати її провідником та духовним героям.

ПІДСУМОК

Думки

- Йдучи стежкою служби іншим, можна надибати велич.
- Той, хто підмітає палац, колись у ньому пануватиме.

Сподіваюся, що ви зрозуміли, у чому полягає секрет керівництва. І вірю, що ви підете його шукати. Лагідності можна навчитися. Керівництво починається зі служіння. Ви знайдете велич у послуху. Станьте керівником, який служить. Поставмо собі таку мету. Скажіть на це «камінь» щирим своїм серцем. Слава Богові за цю можливість.

Благословень вам, любі друзі!

Ми раді запропонувати вам відео-, аудіо- та друковані матеріали, які були створені служінням **Нове життя для церков**. Вам надається право після завершення практичного завдання використовувати цю лекцію в роботі з іншими людьми.

Практичне завдання

Виконано

- Складіть план, за яким ви будете вправлятися у здійсненні керівництва, яке супроводжується служінням. На наступну конференцію привезіть із собою копію цього плану, а також письмовий звіт про свій поступ.

